DOMSTOLENS DOM (tredje afdeling)
27. februar 1986 *

I sag 38/85

angående en anmodning, som Bundesfinanzhof i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

Bienengräber & Co., Hamburg,

mod

Hauptzollamt Hamburg-Jonas

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af bestemmelser i den fælles toldtarif,

har

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

sammensat af afdelingsformanden U. Everling, dommerne Y. Galmot og C. Kakouris,

generaladvokat: Sir Gordon Slynn
justitssekretær: fuldmægtig D. Louterman

efter at der er afgivet indlæg af:

— Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Peter Kalbe som befuldmægtiget,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 12. december 1985,

afsagt følgende

* Processprog: Tysk.

DOM

(Sagsfremstillingen udelades)

Præmisser

1 Ved kendelse af 18. december 1984, indgået til Domstolen den 11. februar 1985, har Bundesfinanzhof i medfør af traktatens artikel 177 stillet en række præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af bestemmelserne i kapitel 97 »legetøj, spil og sportsartikler« i den fælles toldtarif (EFT L 289 af 14.11.1977, s. 348).

2 Spørgsmålene er rejst under en sag mellem Kommanditgesellschaft Firma Bienengräber & Co. og Hauptzollamt Hamburg-Jonas vedrørende tariferingen af beklædningsgenstande og tilbehør til »Monchhichi« eller »Kiki« figurer i fri omsætning i Fællesskabet.

3 »Monchhichi« eller »Kiki« figurerne er halvt menneskelige — hænder, fødder, øjnenes form, kinder og mund — og halvt animalske, det sidstnævnte på grund af næse, hale og en pels, der dækker krop og lemmer.

4 Firma Bienengräber & Co. har angivet påklædnings- og tilbehørsgenstandene til figurerne under pos. 97.02 B i den fælles toldtarif, »dele og tilbehør« til dukker, medens Hauptzollamt Hamburg-Jonas har tariferet varerne under pos. 97.03 B i den fælles toldtarif, »andet legetøj; modeller til legebrug«.

5 Firma Bienengräber & Co. indbragte afgørelsen og afvisningen af en til Hauptzollamt Hamburg-Jonas indgiven klage for Finanzgericht Hamburg.

6 Denne frifandt myndigheden med den begrundelse, at »Monchhichi« eller »Kiki« figurerne ikke var dukker som omhandlet i pos. 97.02.B i den fælles toldtarif. Retten støttede hovedsaglig sin afgørelse på en undersøgelse foretaget på rettens

foranledning af »Institut für Verbrauchs- und Einkaufsforschung« og på en erklæring fra »Zolltechnische Prüfungs- og Lehranstalt«, hvorefter »Kiki« figurerne måtte anses at forestille dyr.

7 Firma Bienengräber & Co. indgav revisionsanke til Bundesfinanzhof, idet selskabet navnlig påberåbte sig en udtalelse afgivet af den franske »Commission de conciliation et d'expertise douanière«, hvorefter »Kiki« figurerne på grund af disses påklædning og tilbehør måtte anses som stiliserede fremstillinger af mennesker.

8 Henset til de forskellige opfattelser besluttede Bundesfinanzhof at udsætte sagen og har forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal bestemmelse 3 til kapitel 97 i den fælles toldtarif fortolkes således, at figurer kun anses som forestillende mennesker og følgelig også som dukker under pos. 97.02 A i den fælles toldtarif, når de udelukkende har træk, — selv om de er karikerede — der svarer til et menneskes naturlige udseende?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

Skal udtrykkene »varer, som forestiller mennesker« i bestemmelse 3 til kapitel 97 i den fælles toldtarif og »dukker« i den fælles toldtarifs position 97.02 A fortolkes således, at figurer også anses som forestillende mennesker og følgelig kan tariferes som dukker, såfremt de ud over menneskelige træk også har animalske træk?

Under hvilke betingelser er tilstedeværelsen af animalske træk ved siden af træk, der peger på forestillingen af et menneske, uden betydning for tariferingen?«

9 Det fremgår af de to spørgsmål, at Bundesfinanzhof i den væsentlige ønsker afklaret, hvorvidt forestillingen af et menneske som omhandlet i bestemmelse 3 til kapitel 97 i den fælles toldtarif skal forstås som gengivelsen af udelukkende

menneskelige træk, og i benægtende fald, under hvilke betingelser visse animalske træk kan tillades.

10 Kommissionen har gjort gældende, at i betragtning af de forskellige sproglige versioner af de forklarende bemærkninger til toldsamarbejdsrådets nomenklatur — herefter: TSR-nomenklaturen — kan en dukke under pos. 97.02 i den fælles toldtarif frembyde animalske træk, forudsat dets menneskelige udseende er dominerende.

11 Det bemærkes, at det i de forklarende bemærkninger til TSR-nomenklaturen bestemmes, at der ved dukker i pos. 97.02 i den fælles toldtarif »forstås kun artikler, der forestiller menneskelige væsener, herunder karikaturer«.

12 I det omfang forestillingen af et menneske efter de nævnte forklarende bemærkninger kan være forvansket eller stiliseret, må det antages, at det eventuelt kan frembyde visse træk hentet i dyreriget. Sådanne animalske træk må imidlertid forblive af mindre og ganske underordnet betydning, således at helhedsindtrykket i det er forestillingen af et menneske.

13 De forelagte præjudicielle spørgsmål må herefter besvares med, at bestemmelse 3 til kapitel 97 i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at en figur kun er en dukke under pos. 97.02 A i den fælles toldtarif, såfremt eventuelle animalske træk forbliver af mindre og ganske underordnet betydning, og helhedsindtrykket i det væsentlige er forestillingen af et menneske.

Sagens omkostninger

14 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt af Bundesfinanzhof ved kendelse af 18. december 1984, for ret:

Bestemmelse 3 til kapitel 97 i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at en figur kun er en dukke under pos. 97.02 A i den fælles toldtarif, såfremt eventuelle animalske træk er af mindre og ganske underordnet betydning, og helhedsindtrykket i den væsentlige er forestillingen af et menneske.

Everling Galmot Kakouris

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 27. februar 1986.

P. Heim
Justitssekretær

U. Everling
Formand for tredje afdeling